

beslutning af en landvæsenskommission i medfør af vandforsyningslovens § 44, stk. 3.

I overensstemmelse med det grundsynspunkt, der ligger bag udformningen af nærværende lovforslag og ud fra en erkendelse af det stadigt voksende behov for at tilvejebringe et hensigtsmæssigt grundlag for bevarelsen af en økologisk set, acceptabel standard for vore vandløb, søer og havet, foreslås de ovennævnte forbudsregler erstattet af et generelt forbud mod at tilføre *forurenende* stoffer til vandløb, søer eller havet. Forbudet omfatter efter sin ordlyd såvel faststofftilførsel som væsketilførsel, herunder væsker i koncentreret form eller opblandet i spildevand. Kriteriet er alene, om det pågældende stof „kan forurene vandet“. Med udtrykket „forurene“ tænkes herved på samtlige de skadelige forhold eller virkninger af økologisk art, som i det hele er omfattet af nærværende lovforslag, jfr. i øvrigt §§ 1—3 og bemærkningerne hertil.

For så vidt angår *spildevand* foreslås det i lighed med den gældende ordning efter vandløbsloven, at der efter en konkret prøvelse i enkelttilfælde kan meddeles tilladelse til udledning til vandløb, søer eller havet. Kompetencen hertil foreslås, jfr. § 18, henlagt til amtsrådet og i visse tilfælde til kommunalbestyrelsen, jfr. nærmere nedenfor. Baggrunden for den for spildevand foreslåede ordning, hvorefter den generelle forbudsbestemmelse forudsættes at kunne gennembyrdes af konkrete tilladelser meddelt af regionale og lokale myndigheder, er dels det uomtvistelige behov for sådanne tilladelser, dels det relativt omfattende erfaringsmateriale, der allerede er indvundet på dette område. Det nævnte erfaringsmateriale forudsættes i øvrigt at blive udnyttet ved udstedelse af generelle retningslinier angående sådanne udledninger bl. a. i medfør af bestemmelserne i lovforslagets kapitel 2. og 4.

Med hensyn til tilførsel til vandløb, søer eller havet af *andre forurenende stoffer* end spildevand foreligger der for det første ikke i nær samme grad et tilsvarende behov som for så vidt angår spildevandsudledninger. For det andet vil erfaringsgrundlaget med hensyn til de skadelige virkninger af sådanne foranstaltninger ofte være relativt spinkelt. Det foreslås derfor i bestemmelens 2. stk., at tilladelse hertil kun kan gives af ministeren for forureningsbekæmpelse; en sådan tilladelse kan f. eks. tænkes givet med hensyn til anvendelse af kemiske midler til bekæmpelse af grøde. Samtidig foreslås der tillagt ministeren beføjelse til at fastsætte nærmere retningslinier for sådanne andre former for tilførsel af forurenende stoffer til vandløb, søer eller havet. Ministeren vil i denne forbindelse kunne henlægge

kompetencen til at give konkrete tilladelser til lokale og regionale myndigheder.

Ved det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af vandløbsloven foreslås de af nærværende bestemmelse omfattede regler i vandløbsloven ophævet. Der rejser sig imidlertid også spørgsmål om konsekvenser i forhold til anden lovgivning på området.

Efter ferskvandsfiskerilovens § 44, litra b, gælder der et principielt forbud mod *fiskeri* med elektricitet, eksploderende, giftige eller bedøvende stoffer samt ved tørlægning. Fiskeriministeren kan dispensere fra forbudet i medfør af lovens § 46. Sådanne dispensationer er bl. a. for så vidt angår fiskeri med elektricitet givet til en række foreninger. Da fiskeri med giftige eller bedøvende stoffer næppe vil kunne karakteriseres som en spildevandstilførsel til et vandløb eller en sø, og da en sådan fiskemetode formentlig ikke kan gennemføres uden tilførsel af et forurenende stof, har man overvejet at foreslå ferskvandsfiskerilovens § 44, litra b, ændret, således at det udelukkes i medfør af ferskvandsfiskerilovens § 46 at tillade fiskeri med giftige eller bedøvende stoffer. Der er imidlertid mellem fiskeriministeriet og ministeriet for forureningsbekæmpelse i stedet opnået enighed om, at fiskeriministeren i fremtidige dispensationstilfælde vedrørende fiskeri med giftige eller bedøvende stoffer i ferske vande, forinden afgørelse træffes, vil indhente udtalelse fra ministeren for forureningsbekæmpelse.

Med hensyn til den gældende lovgivning vedrørende forurening af *havet* rejser en gennemførelse af nærværende bestemmelse særlige problemer, idet den efter sin ordlyd dækker forhold, som er reguleret af følgende love m. v.:

Lov nr. 195 af 26. maj 1965 om saltvandsfiskeri (§ 4, stk. 1).

Lov om foranstaltninger mod forurening af havet med olie og andre materialer, jfr. lovbekendtgørelse nr. 124 af 7. april 1967, som ændret ved lov nr. 49 af 3. februar 1972 (der kun delvis er trådt i kraft), og lov nr. 289 af 7. juni 1972 (der endnu ikke er trådt i kraft).

Lov nr. 290 af 7. juni 1972 om foranstaltninger mod forurening af havet med andet end olie (der endnu ikke er trådt i kraft).

Bekendtgørelse af 18. januar 1972 om forbud mod udkastning fra skibe af visse materialer.

Efter saltvandsfiskerilovens § 4, stk. 1, pkt. 1 og 2, udkræves der til visse foranstaltninger på fiskeriterritoriet, såsom udkastning af affaldsprodukter, herunder slagger, aske m. v., samt udledning af kemikalier og slam m. v., tilladelse fra fiskeriministeren, nu ministeren for forureningsbekæmpelse.